

„*Топчето* пукна, Европа трепна, Руссия скокна, Турция падна Пуститѣ Клисурци станали Московци, а Панагюрци Донски Казаци“*)

И просто и ясно казано: дори и умрѣлитѣ въ царуването на Ивана *Шимана*, ако чуятъ пѣсенята на Стайко Гената, ще разбератъ *освободителното* значение на *черешовото топче*

Дървенитѣ топове на **априлското въстание** родиха **чиличенитѣ** топове, съ които българитѣ отблъснаха „братята сърби“ отъ сливничкитѣ позиции!

Въ II томъ отъ запискитѣ си З. Стояновъ ни разказва: кой, кога и какъ е подпалилъ фитиля „на *черешовото топче*“. — Какъ *преждеврѣменно* въстанието е избухнало въ Пловдивското революционно окръжие, и какъ скоро било потушено то отъ императорскитѣ войски и баши-бозушкитѣ тълпи.

II.

Между *народнитѣ прѣдставители* на „първото, българско, тайно, народно, революционно събрание“, което е засѣдало на *Оборище*, се е намиралъ и Ненко *Балдовченина*, упълномощенъ прѣдставителъ на петъ селски тайни комитети. Съгласно взетото рѣшение на *Оборище*, всѣки народенъ прѣдставителъ се задължавалъ да се завърне въ пункта, отъ гдѣто билъ избранъ и въ общи черти да раскаже на пълномощницитѣ си съзаклетници рѣшението на *общото събрание*. Бай *Ненко* — който въ врѣме на разискванията е мълчалъ, сумтялъ и *изподлобие* изглеждалъ другаритѣ си народни прѣдставители — разсѣдилъ и намѣрилъ, че по-добрѣ е да съобщи на *Азизъ-Паша* за станалото въ *Оборище*, отколкото на пълномощницитѣ си съзаклетници: отъ *Оборище* *Ненко* се опжтилъ на право за Пловдивъ: исправилъ се прѣдъ *Азизъ-Паша*, тогавашния Пловдивски мютесарифинъ, и му расказалъ отъ игла до конецъ за всичко, що видѣлъ и чулъ на *Оборище*. *Българофила Азизъ-Паша* отведнажъ не повѣрвалъ на *Ненка* — прѣ-

*) Въ просташкото съзнание на народа е станало чудесно *сливание* на причинитѣ съ послѣдствията — чудесно *напластяване* на българското революционно движение съ военнитѣ подвиги на братята *московци* и на *донскитѣ казаки*